خبر

نام‌نویسی «مدرسه جهاد» با هدف تربیت نسل جوان مسئولیت‌پذیر و میدان‌دار در مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی آغاز شد

تجهیز جوانان برای جنگ رسانه‌ای پشت «لانچر هشت»

مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی، از آغاز نام‌نویسی نخستین فصل «مدرسه جهاد» خبر داد و گفت: این دوره پنج‌ماهه با هدف تعمیق مبانی فکری و اعتقادی، تقویت اراده و مسئولیت‌پذیری و آماده‌سازی جوانان برای نقش‌آفرینی مؤثر در عرصه‌های اجتماعی طراحی شده است.

به گزارش آستان‌نیوز، مجتبی مختاری، مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی با اعلام این خبر، اظهار کرد: مدرسه جهاد به همت قرارگاه رسانه‌ای لانچر هشت مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی و با رویکرد پیوند میان معرفت، خودسازی و کنشگری اجتماعی برگزار می‌شود و تلاش دارد زمینه رشد جوانانی را فراهم کند که علاوه بر شناخت مبانی فکری و اعتقادی، توانایی تشخیص وظیفه و اقدام به‌موقع در موقعیت‌های مختلف زندگی را داشته باشند.

وی با اشاره به مبانی فکری شکل‌گیری این مدرسه افزود: در نگاه رهبر شهید انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای (قدس‌الله‌نفسه‌الزکیه)، جهاد به عرصه‌های خاص و مقطعی محدود نمی‌شود، بلکه روحیه مجاهدت باید در همه ابعاد زندگی فردی و اجتماعی استمرار داشته باشد. مدرسه جهاد نیز با الهام از همین نگاه، به دنبال پیوند دادن شناخت و آگاهی با تربیت عملی و حضور مسئولانه جوانان در میدان است.

■ ۳ محور اصلی در مسیر تربیت جوانان

مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی با تشریح اهداف این دوره گفت: مسیر تربیتی مدرسه جهاد بر سه محور اصلی «تعمیق فهم»، «استحکام درونی» و «حضور مؤثر» استوار است.

وی توضیح داد: در محور نخست، شناخت حقیقت عالم، مبانی توحید و شرک و جایگاه انسان در تقابل حق و باطل دنبال می‌شود. محور دوم به خودسازی، مبارزه با نفس، تقویت ایمان و اراده و عبور از موانعی مانند ترس، عادت و راحت‌طلبی اختصاص دارد. در محور سوم نیز تلاش می‌شود جوانان قدرت تشخیص وظیفه، تصمیم‌گیری و اقدام به‌موقع را در موقعیت‌های واقعی زندگی بدست آورند.

مختاری با تأکید بر اینکه هدف مدرسه جهاد صرفاً افزایش دانش نظری شرکت‌کنندگان نیست، خاطرنشان کرد: در طراحی این دوره تلاش شده آموزش‌ها به عرصه عمل پیوند بخورد و جوانان بتوانند آموخته‌های خود را در قالب تمرین‌های تربیتی، فعالیت‌های گروهی و تجربه‌های میدانی به کار گیرند.

■ مدرسه‌ای فراتر از کلاس‌های آموزشی

وی با اشاره به ساختار اجرایی مدرسه جهاد بیان کرد: این مدرسه مجموعه‌ای از فعالیت‌های آموزشی، تربیتی و عملی را دربرمی‌گیرد و شرکت‌کنندگان علاوه بر دریافت محتوای آموزشی، در جلسات زنده با استادان، مباحثات گروهی، تمرین‌های عملی و فعالیت‌های میدانی نیز مشارکت خواهند داشت.

مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی افزود: واحدهای آموزشی، جلسات پرسش و پاسخ با استادان، کنش‌های آموزشی و تربیتی، عملیات‌های میدانی، رویدادها و برنامه‌های ویژه، همراهی تربیتی، آزمون‌ها و ارزیابی‌ها و ارتباط با شبکه همراهان، هشت بخش پیش‌بینی شده برای این مدرسه هستند.

مختاری ادامه داد: برای همراهی مستمر با شرکت‌کنندگان، افرادی مسئول پیگیری روند حضور و پیشرفت اعضا، پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و همراهی آنان در انجام تکالیف خواهند بود. همچنین در طول دوره، میزان یادگیری و پیشرفت شرکت‌کنندگان ارزیابی می‌شود و در پایان هر فصل نیز آزمون جامع برگزار خواهد شد. وی ایجاد ارتباط میان جوانان دغدغه‌مند در سراسر کشور را از دیگر ظرفیت‌های این مدرسه عنوان کرد و گفت: در کنار برنامه‌های آموزشی، زمینه آشنایی، تعامل و فعالیت جمعی اعضا نیز فراهم می‌شود تا ارتباط تربیتی و همکاری میان شرکت‌کنندگان در طول دوره استمرار پیدا کند.

■ بهره‌گیری از ظرفیت استادان برجسته در مدرسه جهاد

مختاری با اشاره به محتوای آموزشی نخستین فصل مدرسه جهاد اظهار کرد: در طراحی این دوره تلاش شده از ظرفیت علمی و فکری استادان حوزه و دانشگاه و آثار اندیشمندان انقلاب اسلامی برای تعمیق مبانی معرفتی و اعتقادی جوانان استفاده شود.

وی افزود: وحید یامین‌پور، حجت‌الاسلام والمسلمین مصطفی امینی‌خواه، حجت‌الاسلام والمسلمین مهدی ابراهیمی و حجت‌الاسلام والمسلمین عبدالرسول کشمیری از جمله استادانی هستند که در نخستین فصل مدرسه جهاد حضور خواهند داشت.

مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی خاطرنشان کرد: همچنین در طراحی محتوای این مدرسه، بهره‌گیری از اندیشه‌ها و آثار جمعی از شخصیت‌های برجسته فکری و فرهنگی انقلاب اسلامی پیش‌بینی شده است تا شرکت‌کنندگان در کنار آموزش‌های تخصصی، با مبانی و منظومه فکری این شخصیت‌ها نیز آشنا شوند.

■ پذیرش جوانان پس از ارزیابی و گزینش

مختاری در پایان با اشاره به شرایط نام‌نویسی گفت: مدرسه جهاد ویژه دختران و پسران متولد سال ۱۳۸۰ تا نیمه نخست سال ۱۳۸۹ است و علاقه‌مندان باید آمادگی اختصاص روزانه حدود یک ساعت را برای مشاهده محتوای آموزشی، مطالعه منابع و انجام تکالیف داشته باشند.

وی افزود: حضور در برنامه‌های الزامی مدرسه و شرکت در آزمون پایان فصل از دیگر تعهدات شرکت‌کنندگان است و پذیرش نهایی نیز پس از بررسی اطلاعات ورزومه متقاضیان و طی مراحل ارزیابی و گزینش انجام می‌شود.

مدیرعامل مؤسسه جوانان آستان قدس رضوی با بیان اینکه نخستین فصل مدرسه جهاد طی پنج ماه و به شیوه مجازی برگزار خواهد شد، گفت: برای این دوره گواهی معتبر دیجیتال نیز در نظر گرفته شده است و علاقه‌مندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر و نام‌نویسی به نشانی اینترنتی p.javanan.org/mdjhd مراجعه کنند.

مروری بر آنچه از حقیقت بندگی و زیبایی‌های گفت‌وگو با آفریدگار در روایات آمده است

وقتی سجاده امن‌ترین پناهگاه دل می‌شود

رضا قادری - ایرنا

ریحانه عامل‌نیک| در روزگاری که همه چیز به سرعت پیش می‌رود و هیاهوی کارهای روزمره فرصت اندیشیدن را از انسان می‌گیرد، بسیاری از افراد در میان جمع احساس تنهایی عمیقی می‌کنند. شاید این احساس را شما هم تجربه کرده باشید که گاهی زیر بار سنگین مشکلات اقتصادی، دغدغه‌های شغلی و ترس از آینده، دل خسته و پر از اضطراب باشید. در چنین حالتی، همه ما به دنبال یک گوش شنوا و یک همدم مطمئن می‌گردیم تا سفره دل خود را پیش او باز کنیم، غافل از اینکه روزانه برای ما در پنج نوبت، خصوصی‌ترین زمان برای دیدار با پروردگار پیش‌بینی شده است. نام این فرصت استثنایی، نماز است. با هر انگیزه و کیفیتی عمل به این فریضه، ارزشمند است، اما اگر حقیقت نماز و باطن آن برای ما روشن شود متوجه می‌شویم سجاده نه محل انجام یک وظیفه خشک، بلکه گفت‌وگویی بر پایه مهربانی بی‌پایان خداوند است. در ادامه با مراجعه به روایت‌ها مروری بر این فریضه بی‌جایگزین داریم تا با زبانی ساده، روان و دلنشین، حقیقت نماز را بررسی کنیم و ببینیم چرا این دقایق کوتاه می‌تواند سرنوشت روحی و اخلاقی انسان را تعیین کند.

■ گفت‌وگو در حریم الهی

پیامبر اکرم(ص) در حدیثی می‌فرماید: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ الْمُصَلِّي إِذَا صَلَّى فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَلْيَعْلَمْ بِمَا يُنَاجِيهِ؛ ای مردم! نمازگزار هنگام نماز با پروردگار بلند مرتبه‌اش مناجات می‌کند، پس باید بداند چه می‌گوید». [مسند احمد، ج۲، ص۱۲۹] این بیان کوتاه پیامبر گرامی دارای پیامی عمیق است. در ادبیات عربی و فارسی میان دو واژه «ندا» و «نجوا» تفاوتی بسیار ظریف وجود دارد؛ ندا به معنای صدا زدن کسی با فریاد و از فاصله دور است، درست مانند اینکه فردی را در نقطه‌ای دوردست فریاد بزنیم. اما نجوا یعنی گفت‌وگوی آهسته، پچ‌پچ کردن، راز دل گفتن و سخن گفتن در گوشی و بسیار خصوصی با یک دوست صمیمی.

با توجه به این دقایق در زبان عربی و متن حدیث نبی مکرم(ص) متوجه می‌شویم وقتی انسان بر سر سجاده می‌ایستد، با خدای خود رابطه‌ای رودررو و خصوصی پیدا می‌کند. این ارتباط کاملاً دوطرفه بوده و ویژگی اصلی هر گفت‌وگوی زنده، همین دوطرفه بودن است. نمازگزار آیه‌ها و ذکرها را به زبان می‌آورد و خداوند با مهربانی گوش به سخن بنده خویش می‌سپارد. از سویی دیگر، کلام خدا از طریق آیات شریف قرآن بر قلب بنده جاری می‌شود. در این فضای بسیار نزدیک، هیچ فاصله و حجابی میان خالق و مخلوق وجود ندارد و این همان گوهر اصلی نماز است که جان تشنه آدمی را سیراب می‌کند. به قول حافظ: «میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست».

■ نماز یک دیدار ویژه است

برای درک ارزش وقت نماز، کافی است موقعیت‌های این دنیا را در ذهن مرور کنیم. درست است که مثال‌های دنیایی موقعیت ما را در برابر خداوند بازسازی نمی‌کنند، اما برای تقریب ذهن بد نیست دقت کنیم که اگر به یکی از ما پیشنهاد شود با یک بازیگر نامدار سینما، یک فوتبالیست سرشناس و سلبریتی یا یک مقام مسئول عالی‌رتبه جلسه‌ای خصوصی داشته باشیم، از خوشحالی سر از پا نمی‌شناسیم و برای رسیدن به آن وقت ملاقات لحظه‌شماری می‌کنیم. با این حال، حقیقت شگفت‌انگیز این است که مادر هر نوبت از نماز با هیچ سلبریتی، چهره نامدار یا انسانی محدود روبه‌رو نمی‌شویم، بلکه به حضور کسی راه می‌یابیم که تمام کائنات و رشته همه کارها در دست قدرت و تدبیر او قرار دارد.

از همه مهم‌تر اینکه دیدار با خداوند هم فرصتی برای درددل و سبک شدن دل است و هم لحظه به لحظه آن برای انسان سود معنوی و مادی به همراه دارد. بنده در نماز وارد تجارتی سودبخش می‌شود که از نخستین تکبیر تا آخرین سلام، ثانیه به ثانیه آن سرشار از بارش پاداش، مغفرت و نور الهی است. این حضور خصوصی نه به واسطه نیازمند است و نه تشریفاتی سخت دارد؛ تنها دلی شکسته و تمنایی صادق می‌خواهد تا درهای رحمت باز شود.

■ رازهای پنهان در نماز

طبق فرموده پیامبر(ص)، ما در نماز با پروردگار خود یا همان «رب» نجوا می‌کنیم. واژه رب بسیار فراتر از یک مربی معمولی است. رب کسی است که تمام امور و جزئیات وجود بنده در دستان او است؛ رزق مادی، برکت معنوی، سلامت جسمی، جایگاه فردی و اجتماعی، پیوند خانوادگی و حتی مرحله‌های برزخ و آخرت بنده، تمامی تحت اداره و اراده رب و خدای تعالی صورت می‌گیرد.

وقتی انسان با چنین کارساز مهربانی به گفت‌وگو می‌نشیند، خصلت‌ها و صفات زیبای الهی در جان او بازتاب پیدا می‌کند. در نماز ارتباطی بسیار عمیق و شگفت‌انگیز پدید می‌آید؛ بر پایه آموزه‌های دینی و حدیث شریف قدسی، پروردگار با نمازگزار چنان رفتار می‌کند و به او توجه نشان می‌دهد که گویی در تمام گستره هستی فقط همین یک بنده را دارد. خداوند متعال تمام محبت و عنایت بیکران خود را صرف بنده‌ای می‌کند که با تمام وجود روبه‌روی او به نماز ایستاده است. چنین باوری، عزت نفس و شأن والایی به آدمی می‌بخشد که در هیچ جای دیگر پیدا نمی‌شود.

■ دلدادگی به معبود، شیرین است

اگر آدمی پیش از آغاز نماز لحظه‌ای درنگ کند و عظمت این دیدار خصوصی را به یاد بیاورد، طعم عبادت دگرگون خواهد شد. وقتی انسان درمی‌یابد که با خدایی غنی، نیرومند، مهربان و شکست‌ناپذیر روبه‌رو است و خود در کمال نیاز و بندگی ایستاده، آتش محبت در دلش شعله می‌کشد و رابطه‌ای عاطفی و عاشقانه میان او و آفریدگارش شکل می‌گیرد. در چنین شرایطی، نمازگزار هیچ گاه احساس خستگی نمی‌کند و دلش نمی‌خواهد این خلوت دلپذیر به پایان برسد.

امام صادق(ع) در کلامی پر از معنا می‌فرماید: «اذا قام المصلی الی الصلاه، نزلت علیه الرحمه من اعنان السماء الی اعنان الارض و حفت به الملائکه و ناداه ملک لو یعلم هذا المصلی ما فی الصلاه ما انفتل؛ هنگامی که انسان به نماز ایستاد، رحمت خدا از آسمان بر او نازل می‌شود و ملائکه اطرافش را احاطه می‌کنند و فرشته‌ای می‌گوید: اگر این نمازگزار ارزش نماز را می‌دانست هیچ گاه از نماز منصرف نمی‌شد». (اصول کافی، ج۳، ص۲۶۵) این حدیث شریف نشان می‌دهد اگر پرده‌های غفلت کنار بروند، بنده درک می‌کند که سراپای وجودش غرق در بخشش و رحمت پروردگار است.

■ درمان دردهای بشری در پای سجاده

آدمی همواره در زندگی روزمره با گرفتاری‌های زیادی سروکار دارد؛ از امور مالی و نوسان‌های اقتصادی گرفته تا حوادث گوناگون مانند مشکلات کاری، خانوادگی، تحصیلی و... دست به گریبان است. این نگرانی‌های فردی اگر درمان نشوند، انسان را به بی‌قراری، اندوه و انواع بیماری‌های روحی و جسمی می‌کشانند و روح حرص و طمع را در او زنده می‌کنند. چنان که پروردگار در قرآن کریم به این ویژگی ناخوشایند هشدار داده و می‌فرماید: «إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا؛ که انسان مخلوقی طبعاً سخت حریص و بی‌صبر است». (معارج،۱۹) و یادآور می‌شود که هر گاه مالی به او رسد، بخل می‌ورزد و از بخشیدن خودداری می‌کند. اما قرآن بلافاصله گروهی ویژه را جدا می‌کند و می‌فرماید: «إِلَّا الْمُصَلِّينَ؛ مگر نمازگزاران». انسان به تنهایی چونان قطره آبی است که در بیابان خشک رها شده و هر لحظه در معرض نابودی است، اما با اقامه نماز به اقیانوس بی‌انتهای قدرت پروردگار وصل می‌شود: «قطره تنها است اگر بی‌دریاست / ورنه دریا است اگر با دریاست» کسی که با نماز به دریا پیوسته است، از تلاطم امواج و گرانی‌های زندگی نمی‌ترسد. هر چند او به سرنوشت دیگر مسلمانان اهمیت می‌دهد و دغدغه جامعه را دارد که این نگرانی بسیار ارزشمند و مقدس است، اما دل شخص بر اساس کلام روشن «أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» آرامشی پایدار دارد. چنین کسی با آرامش می‌گوید هر چه پیش آید خدا با ماست و با الهام از بیت زیبای «به جهان خرّم از آنم که جهان خرّم از وست / عاشقم بر همه عالم که همه عالم از وست»، اهل بخشش، گشاده‌دستی و مهرورزی می‌شود.

■ نماز پرواز جان است

نماز با معرفت و حقیقی نه تنها عامل سکون و خمودگی نیست، بلکه سرچشمه پویایی، سرزندگی و حرکت مداوم انسان به سوی رشد و آبادانی دنیا و آخرت است. کسی که با خدای جهان ارتباطی استوار دارد، هیچ گاه به احساس پوچی، بی‌هویتی و درماندگی تن نمی‌دهد. او انسانی هدفمند و مقید به اخلاق و دستورات الهی است و در برابر گردباد سختی‌ها چون کوهی استوار می‌ایستد. نمونه عینی این استحکام روحی و ایمان را می‌توان در پایداری و مقاومت ستودنی مردم در مقابله با دشمن ظالم و بحران‌های اخیر کشور ثابت کرد که به برکت تکیه بر یاری و نصرت خداوند، در برابر سهمگین‌ترین مصائب با روحیه‌ای امیدوار ایستاده‌اند.

در نقطه مقابل، بررسی ناهنجاری‌های تلخ روزگار در دنیا نشان می‌دهد شمار بسیاری از افسردگی‌های روانی، خودکشی‌ها، فروپاشی کانون خانواده و طلاق‌ها، ریشه در دوری از پروردگار و فراموشی معاد دارد. انسانی که این تکیه‌گاه نیرومند را از دست بدهد، در برابر کوچک‌ترین شکست‌ها تاب نمی‌آورد و فرو می‌ریزد. ازاین‌رو، نماز صرفاً یک عمل عبادی فردی نیست، بلکه محافظ جان، تنظیم‌کننده روان و کلید طلایی رسیدن به خوشبختی و موفقیت در زندگی فردی و اجتماعی به شمار می‌رود.

یادداشت

ماموستا عابد نقیبی، پژوهشگر تاریخ ادیان و مذاهب اسلامی

میراثی که با خون رهبر شهید آبیاری شد و امروز با پرچم‌داری رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله العظمی سیدمجتبی خامنه‌ای ثمر می‌دهد

میراث فاطمه(س)؛ سرمایه‌ای که جهان امروز بیش از همیشه به آن نیاز دارد

این یادداشت به پیوند ناگسستنی محبت اهل‌بیت(ع) با کرامت انسانی، وحدت اسلامی و آزادگی ملت‌ها می‌پردازد؛ میراثی که امروز بیش از همیشه، پشتوانه عزت و استقلال ایران و امت اسلامی است. با ما همراه باشید تا این پیوند تاریخی و زنده را بازخوانی کنیم.

■ فاطمه(س)؛ سرمایه اعتقادی جهان امروز

در تاریخ اسلام، کمتر شخصیتی را می‌توان یافت که همچون حضرت فاطمه زهرا(س) و خاندان پاک پیامبر اکرم(ص)، در حافظه اعتقادی و عاطفی مسلمانان جایگاهی چنین رفیع و ماندگار داشته باشد. اهل‌بیت پیامبر(ص)، به‌ویژه فرزندان حضرت فاطمه(س)، نه‌تنها بخشی از تاریخ پرافتخار اسلام، بلکه نمادهای جاودانه ایمان، عدالت‌خواهی، عزت، شجاعت، ایثار و ایستادگی در برابر ظلم و ستم هستند.

محبت اهل‌بیت(ع) محدود به مرزهای جغرافیایی و اختلافات مذهبی نیست. این محبت ریشه در قرآن کریم، سنت نبوی و وجدان تاریخی امت اسلامی دارد. خداوند متعال در آیه۲۳ سوره شوری می‌فرماید: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى»؛ بگو در برابر رسالتم هیچ پاداشی از شما نمی‌خواهم، جز مودت و محبت نزدیکانم. این آیه، در کنار روایت‌های متعدد نبوی درباره فضائل اهل‌بیت(ع)، جایگاه محبت خاندان پیامبر(ص) را در فرهنگ اسلامی یادآور می‌شود؛ محبتی که می‌تواند به عاملی برای همبستگی، همدلی و تقویت وحدت مسلمانان تبدیل شود.

■ حرم‌ها؛ سنگر معنویت در جنگ شناختی

ایران اسلامی از دیرباز سرزمین دلدادگان خاندان پیامبر(ص) بوده است. از بارگاه ملکوتی حضرت امام رضا(ع) در مشهد تا حرم مطهر حضرت فاطمه معصومه(س) در قم و دیگر زیارتگاه‌های منسوب به امامزادگان و فرزندان خاندان رسالت در سراسر کشور؛ این سرزمین از سرمایه عظیم معنوی و فرهنگی برخوردار است.

این آستان‌های مقدس صرفاً بناهایی تاریخی یا محل انجام مناسک مذهبی نیستند؛ بلکه کانون‌های امید، آرامش معنوی، نیکوکاری، خدمت اجتماعی و پیوند نسل‌ها با ارزش‌های دینی‌اند. میلیون‌ها زائر از اقوام، زبان‌ها و مذاهب گوناگون، با عشق و ارادت به این اماکن مشرف می‌شوند و در فضای معنوی آن، پیوند خود را با خاندان پیامبر(ص) تجدید می‌کنند. برکات این زیارتگاه‌ها را باید افزون بر جنبه‌های معنوی، در آثار فرهنگی و اجتماعی آن‌ها نیز جست‌وجو کرد؛ از ترویج فرهنگ احسان و دست‌گیری از نیازمندان گرفته تا تقویت همبستگی اجتماعی، گسترش معارف اسلامی و انتقال ارزش‌های اخلاقی به نسل‌های آینده.

■ فرزندان فاطمه(س)؛ الگوی حکمت و مقاومت

وقتی از فرزندان حضرت فاطمه زهرا(س) سخن می‌گوییم، نام امام حسن مجتبی(ع) و امام حسین(ع) در صدر این یاد و ارادت قرار می‌گیرد. این دو امام بزرگوار، هر یک در شرایط تاریخی متفاوت، جلوه‌هایی از حکمت، صبر، مسئولیت‌پذیری و پاسداری از ارزش‌های اسلامی را به نمایش گذاشتند.

امام حسن مجتبی(ع) با دوراندیشی و توجه به حفظ مصالح جامعه اسلامی، الگویی از حکمت و تدبیر را ارائه کرد و امام حسین(ع) با قیام تاریخی خود در برابر ظلم و انحراف، به جهانیان آموخت که عزت و کرامت انسانی را نمی‌توان با ذلت و تسلیم در برابر ستم معامله کرد. کربلا تنها یک واقعه تاریخی نیست؛ مدرسه‌ای همیشگی برای آزادگی و مسئولیت‌پذیری است. پیام عاشورا به همه نسل‌ها این است که در برابر ظلم، تبعیض و پایمال شدن حقوق انسان‌ها نباید بی‌تفاوت بود. فرزندان حضرت فاطمه(س) در حافظه تاریخی مسلمانان، قهرمانان عرصه شرافت و جهاد در راه حق‌اند؛ بزرگانی که نامشان با ایثار، فداکاری، دفاع از حقیقت و حفظ کرامت انسان پیوند خورده است.

■ مودت اهل‌بیت(ع)؛ عامل وحدت امت

یکی از نکات مهم در شناخت جایگاه اهل‌بیت(ع)، توجه به محبت و احترام عمیق علمای اهل سنت نسبت به خاندان پیامبر(ص) است. محبت حضرت علی(ع)، حضرت فاطمه(س)، امام حسن(ع) و امام حسین(ع) اختصاص به یک مذهب ندارد و در منابع معتبر اهل سنت نیز فضائل و مناقب این بزرگواران به‌روشنی نقل شده است.

در صحیح بخاری، فضائل حضرت فاطمه زهرا(س) و جایگاه ایشان نزد پیامبر اکرم(ص) روایت شده است. در صحیح مسلم نیز روایات مربوط به فضائل اهل‌بیت(ع) و سفارش پیامبر(ص) درباره رعایت حرمت خاندان ایشان آمده است. از این منظر، اهل‌بیت(ع) می‌توانند یکی از مهم‌ترین محورهای وحدت امت اسلامی باشند. اختلافات فقهی و کلامی نباید مانع محبت، احترام و همکاری مسلمانان در برابر تهدیدهای مشترک شود.

ما معتقدیم شیعه و اهل سنت با حفظ هویت و باورهای مذهبی خود می‌توانند در سایه محبت پیامبر اکرم(ص) و خاندان پاک ایشان، برادری و همبستگی اسلامی را تقویت کنند. محبت اهل‌بیت(ع) نه عامل تفرقه، بلکه فرصتی بزرگ برای نزدیک شدن دل‌های مسلمانان است.

■ عاشورا؛ پشتوانه عزت در فشار جهانی

امروز ایران در شرایطی قرار دارد که با فشارها، تهدیدها و چالش‌های گوناگون خارجی مواجه است. در چنین شرایطی، بازخوانی فرهنگ اهل‌بیت(ع) به‌ویژه پیام عاشورا می‌تواند الهام‌بخش ملت در مسیر حفظ استقلال، عزت ملی و انسجام اجتماعی باشد.

تجربه تاریخی ملت‌ها نشان داده است ایمان، وحدت، خودباوری، دانش، تدبیر و اراده جمعی از مهم‌ترین عوامل عبور از بحران‌ها هستند. اقتدار ملی تنها با شعار تحقق نمی‌یابد؛ بلکه به مدیریت کارآمد، تقویت توان علمی و اقتصادی، آمادگی دفاعی، عدالت اجتماعی و اعتماد متقابل مردم و مسئولان نیاز دارد.

ملت ایران با تکیه بر سرمایه معنوی، هویت تاریخی، همبستگی ملی و ظرفیت‌های انسانی خود، توان عبور از دشواری‌ها را دارد. ما به آینده ایران امیدواریم و باور داریم پیروزی در برابر دشمنان، با توکل به خداوند، حفظ وحدت، تدبیر و ایستادگی مسئولانه ملت، افقی دست‌یافتنی خواهد بود. فرهنگ عاشورا به ما می‌آموزد عزت را نباید با ذلت معامله کرد و در برابر ظلم و تجاوز نباید تسلیم شد. این پیام، امروز نیز می‌تواند چراغ راه ملت‌هایی باشد که استقلال، کرامت و حق تعیین سرنوشت خود را مطالبه می‌کنند.

■ پیام کربلا؛ فراتر از مرز و مذهب

یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های خاندان پیامبر(ص)، جهانشمولی پیام اخلاقی و انسانی آنان است. محبت و احترام به این خاندان در میان مسلمانان، فراتر از تفاوت‌های قومی، زبانی و مذهبی امتداد یافته است. امام حسین(ع) تنها متعلق به یک جغرافیا یا یک گروه مذهبی نیست؛ نام و راه او در وجدان آزادگان جهان جای دارد. پیام کربلا؛ پیام مقابله با ظلم، دفاع از کرامت انسانی و ترجیح حقیقت بر منفعت شخصی است.

فرزندان حضرت فاطمه(س) را باید میراث‌داران فرهنگی دانست که در آن عدالت بر ستمگری، شرافت بر منفعت‌طلبی و آزادگی بر ذلت برتری دارد. همین ویژگی است که محبت آنان را در طول قرن‌ها زنده نگه داشته و نسل‌های متوالی را به شناخت و پیروی از سیره اخلاقی و معنوی ایشان فراخوانده است.

ایران نیز به واسطه برخورداری از زیارتگاه‌های خاندان رسالت می‌تواند بیش از پیش به معرفی این میراث مشترک اسلامی و انسانی در جهان بپردازد؛ میراثی که ظرفیت تقویت وحدت، گفت‌وگو، صلح عادلانه و همبستگی ملت‌ها را دارد.

■ چراغی که استکبار خاموش نمی‌کند

برکات خاندان پیامبر(ص) را نمی‌توان تنها در شمار زیارتگاه‌ها، بناهای باشکوه یا مناسک مذهبی خلاصه کرد. بزرگ‌ترین برکت اهل‌بیت(ع)، زنده ماندن ایمان، عدالت، شرافت، ایثار و آزادگی در وجدان ملت‌هاست. امروز بیش از هر زمان دیگری به بازگشت عملی به این ارزش‌ها نیازمندیم. اگر محبت اهل‌بیت(ع) را باور داریم، باید در رفتار فردی و اجتماعی نیز پیرو عدالت، صداقت، امانت‌داری، خدمت به مردم، احترام به یکدیگر و دفاع از مظلومان باشیم.

فرزندان فاطمه(س) در تاریخ اسلام، نام‌هایی فراتر از زمان و مکان‌اند؛ قهرمانان عرصه شرف و جهاد و الگوهای جاودانه عزت و کرامت انسانی. ایران با تکیه بر ایمان، وحدت، عقلانیت، خودباوری و توکل به خداوند می‌تواند از دشواری‌ها عبور کند. دشمنان این سرزمین باید بدانند که اراده یک ملت برخوردار از هویت، تاریخ، فرهنگ و انسجام را نمی‌توان با تهدید و فشار از میان برد. چراغ محبت اهل‌بیت(ع) در دل ایرانیان و مسلمانان جهان روشن است؛ فرزندان فاطمه(س) میراث‌داران عزت و آزادگی‌اند و پیام شرافت و مقاومت آنان، مرزهای جغرافیا و مذاهب را درنوردیده است.